

deze woorden eindigde het vorige jaarverslag. Welnu God heeft aanvankelijk dezen wensch vervuld: niet één der kandidaten onzer school heeft op een werkring moeten wachten, integendeel, de klacht van den afgetreden rector was niet ongegrond, toen hij er op wees hoe spoedig de kandidaten tot den arbeid geroepen werden. Echter de nood is groot en menigeen die voor eenige jaren wantrouwend vroeg, waar zullen de kandidaten een plaats vinden, vraagt nu: hoe komen wij aan kandidaten?

Ouders, die van God de gaven ontvingt om de studiën uwer zonen te bekostigen, zult gij u nog langer laten weerhouden door schijnbare bezwaren, die later blijken niet te bestaan?

Zendt ons uwe zonen met vrijmoedigheid en laat de zorg voor hun toekomst aan den Heere over, die nu reeds zóó zichtbaar toonde, dat Hij niet beschaamd doet uitkomen hen, die op Hem vertrouwen.

In den naam van dien getrouwen God zij en blijve onze hulpe.

In het vertrouwen op Zijn woord hopen wij te blijven voortgaan.

Hij zal het op Zijn tijd en wijze volbrengen, opdat ook door onzen zwakken arbeid Zijn Naam alléén verheerlijkt worde!

Amsterdam, 31 Mei 1889.

W. HOVY, *Voorzitter.*

S. VAN HEEMSTRA.

Secretaris.